

32003L0027

8.4.2003.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 90/41

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2003/27/EK**(2003. gada 3. aprīlis),****ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 96/96/EK attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu izplūdes gāzu emisijas testēšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 96/96/EK (1996. gada 20. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2001/11/EK ⁽²⁾, jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Automobiļu degvielas programmās, kas sāktas 1992. gadā, lai analītiski pamatotu transportlīdzekļu radīto emisiju un degvielas kvalitātes standartus 2000. gadam un turpmākajiem gadiem nolūkā sasniegt gaisa kvalitātes mērķus, īpašu uzmanību pievēršot autotransporta radītās emisijas samazināšanai, ir noteikts standarts mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kurš ir viens no galvenajiem faktoriem, kas nosaka satiksmes ietekmi uz gaisa kvalitāti.
- (2) Direktīvā 96/96/EK ir noteikti testi, kas jāveic periodiskās apskatēs, lai pārbaudītu, vai emisija no transportlīdzekļiem ar benzīna motoriem un no transportlīdzekļiem ar dīzeļmotoriem joprojām ir pieņemamās robežās.
- (3) Komisija ir izveidojusi darba grupu, kas sastāv no Starptautiskās mehānisko transportlīdzekļu apskates komitejas (CITA) un citu attiecīgo organizāciju ekspertiem, un tās sanāksmes notika 2000. gadā. Grupa pārbaudīja iespējas labot emisijas testu robežvērtības, kas norādītas Direktīvā 96/96/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/30/EK (2000. gada 6. jūnijs) par Kopienā izmantotu komerciālo transportlīdzekļu tehniskām pārbaudēm uz ceļiem ⁽³⁾, lai noskaidrotu, vai var tikt realizēti ieguvumi vides jomā. Grupa secināja, ka pašreiz noteiktās robežvērtības ir ievērojami virs tās robežas, kuru reāli var sasniegt transportlīdzeklis ar noteikumu, ka tas ir pareizi uzturēts: tādēļ pašreizējās robežvērtības nav tik efektīvas, kādām tām vajadzētu būt, lai palīdzētu atklāt lielākos piesārņotājus, t.i., transportlīdzekļus, kuru izplūdes gāzu emisijas ir vismaz par 50 % augstākas kā

tās emisijas, kuras varētu sagaidīt no pareizi uzturēta transportlīdzekļa.

- (4) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi saskan ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Direktīvas 96/96/EK 8. pantu, lai tehnikas attīstībai pielāgotu direktīvu par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 96/96/EK II pielikumu groza tā, kā paredzēts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2004. gada 1. janvārim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver norādi uz šo direktīvu vai šādu norādi pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, kuru reglamentē ar šo direktīvu.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2003. gada 3. aprīlī

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietniece
Loyola DE PALACIO

⁽¹⁾ OV L 46, 17.2.1997., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 48, 17.2.2001., 20. lpp.⁽³⁾ OV L 203, 10.8.2000., 1. lpp.

PIELIKUMS

Direktīvas 96/96/EK II pielikuma 7.10. punkta ceturto ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— gadījumā, ja ir iespējams, pārbaudīt, vai ātruma ierobežošanas ierīce neļauj Direktīvas 92/6/EEK 2. un 3. pantā minētajiem transportlīdzekļiem pārsniegt norādītos lielumus.”

Direktīvas 96/96/EK II pielikuma 8.2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8.2. Izplūdes gāzu emisija.

8.2.1. Mehāniskie transportlīdzekļi, kas aprīkoti ar dzirksteļziedzes motoriem un kurus darbina ar benzīnu:

a) ja izplūdes gāzu emisiju nekontrolē ar uzlabotu emisijas kontroles sistēmu, piemēram, trīskomponentu katalītisko neitralizatoru, ko kontrolē ar lambda zondi, tad veic:

1. Izplūdes sistēmas vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.
2. Ikvienas emisijas kontroles iekārtas, kuru uzmontējis ražotājs, vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.

Pēc pietiekami ilgas motora sagatavošanas (ņemot vērā transportlīdzekļa ražotāja ieteikumus) oglekļa oksīda (CO) saturu izplūdes gāzēs mēra, kad motors strādā brīvgaitā (bez slodzes).

Maksimālā pieļaujamā CO koncentrācija izplūdes gāzēs ir tāda, kādu noteicis transportlīdzekļa izgatavotājs. Ja šī informācija nav pieejama vai arī ja dalībvalstu kompetentās iestādes nolemj neizmantot to kā atsauci, tad CO saturs nedrīkst pārsniegt:

- i) transportlīdzekļiem, kas reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā laika posmā starp dienu, kad dalībvalstis noteica, ka transportlīdzekļiem jāatbilst Direktīvas 70/220/EEK (*) noteikumiem, un 1986. gada 1. oktobri: CO — 4,5 tilpuma procentus;
- ii) transportlīdzekļiem, kas reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 1986. gada 1. oktobra — 3,5 tilpuma procentus;

b) ja izplūdes gāzu emisiju kontrolē ar uzlabotu emisijas kontroles sistēmu, piemēram, trīskomponentu katalītisko neitralizatoru, ko kontrolē ar lambda zondi, tad veic:

1. Izplūdes sistēmas vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.
2. Ikvienas emisijas kontroles iekārtas, kuru uzmontējis ražotājs, vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.
3. Transportlīdzekļa emisijas kontroles sistēmas efektivitātes noteikšanu, mērot lambda vērtību un CO saturu izplūdes gāzēs saskaņā ar 4. iedaļu vai procedūrām, kuras ir ieteikuši ražotāji un kuras ir apstiprinātas tipa apstiprināšanas laikā. Katra testa gadījumā motors ir sagatavots atbilstoši transportlīdzekļa ražotāju ieteikumiem.
4. Pa izplūdes cauruli izvadītās emisijas robežvērtības.

Maksimālā pieļaujamā CO koncentrācija izplūdes gāzēs ir tāda, kādu noteicis transportlīdzekļa izgatavotājs. Ja šī informācija nav pieejama, tad maksimāli pieļaujamais CO saturs nedrīkst pārsniegt:

i) mērījumi motoram darbojoties brīvgaitas režīmā:

Maksimālais pieļaujamais CO saturs izplūdes gāzēs nedrīkst pārsniegt 0,5 tilpuma procentus un transportlīdzekļu gadījumā, kuru tips ir ticis apstiprināts atbilstoši robežvērtībām, kas minētas tabulas A vai B rindīnā, kas sniegta I pielikuma 5.3.1.4. punktā Direktīvā 70/220/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 98/69/EK (***) vai ar tajā vēlāk izdarītajiem grozījumiem, maksimālais CO saturs nedrīkst pārsniegt 0,3 tilpuma procentus. Ja atbilstība Direktīvai 70/220/EEK, kura grozīta ar Direktīvu 98/69/EK, nav iespējama, tad iepriekš minētos noteikumus piemēro transportlīdzekļiem, kuri reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 2002. gada 1. jūlija;

ii) mērījumi motoram darbojoties brīvgaitā (bez slodzes), pie motora apgriezīgu skaita vismaz 2 000 min⁻¹:

CO saturs: maksimāli 0,3 tilpuma procenti, bet transportlīdzekļu gadījumā, kuru tips ir ticis apstiprināts atbilstoši robežvērtībām, kas minētas tabulas A vai B rindīnā, kas sniegta I pielikuma 5.3.1.4. punktā Direktīvā 70/220/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 98/69/EK vai ar tajā vēlāk izdarītajiem grozījumiem, maksimālais CO saturs nedrīkst pārsniegt 0,2 tilpuma procentus. Ja atbilstība Direktīvai 70/220/EEK, kura grozīta ar Direktīvu 98/69/EK, nav iespējama, tad iepriekš minētos noteikumus piemēro transportlīdzekļiem, kuri reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 2002. gada 1. jūlija.

Lambda: $1 \pm 0,03$ vai saskaņā ar ražotāja specifikācijām;

- d) tabulu C rindīnā, kas sniegtas I pielikuma 6.2.1. punktā Direktīvā 88/77/EEK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/96/EK — (Lieljaudas transportlīdzekļi — EEV);

vai robežvērtībām turpmākajos grozījumos Direktīvai 70/220/EEK, kura grozīta ar Direktīvu 98/69/EK, vai robežvērtībām turpmākajos grozījumos Direktīvai 88/77/EEK, kura grozīta ar Direktīvu 1999/96/EK, vai līdzvērtīgām robežvērtībām, ja tiek lietota tāda iekārta, kas atšķiras no tās, kura tika lietota EK tipa apstiprināšanā.

Ja atbilstība I pielikuma 5.3.1.4. punktam Direktīvā 70/220/EEK, kura grozīta ar Direktīvu 98/69/EK, vai I pielikuma 6.2.1. punktam Direktīvā 88/77/EEK, kura grozīta ar Direktīvu 1999/96/EK, nav iespējama, tad iepriekš minētos noteikumus piemēro transportlīdzekļiem, kuri reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 2008. gada 1. jūlija.

3. Transportlīdzekļi, kas reģistrēti vai nodoti ekspluatācijā līdz 1980. gada 1. janvārim, ir atbrīvoti no šīm prasībām.
4. Transportlīdzekļus noraida tikai tad, ja vismaz pēdējo triju brīvā paātrinājuma ciklu vidējais aritmētiskais pārsniedz robežvērtību. To var aprēķināt, neievērojot mērījumus, kuri būtiski atšķiras no izmērītā vidējā vai arī no citu statistisko aprēķinu rezultāta, kurā ņem vērā mērījumu izkliedi. Dalībvalstis var ierobežot testa ciklu skaitu.
5. Nevajadzīgas testēšanas novēršanai dalībvalstis, paredzot to kā izņēmumu no 8.2.2. punkta d) apakšpunkta 4. daļas noteikumiem, var noraidīt tādus transportlīdzekļus, kuru izmēritie lielumi mazāk nekā pēc trīs brīvā paātrinājuma cikliem vai pēc 8.2.2. punkta b) apakšpunkta 2. daļas ii) apakšdaļā minētajiem attīrīšanas cikliem (vai tam līdzvērtīgiem) būtiski pārsniedz robežvērtības. Lai līdzīgi novērstu nevajadzīgu testēšanu, dalībvalstis, paredzot to kā izņēmumu no 8.2.2. punkta d) apakšpunkta 4. daļas noteikumiem, apstiprina transportlīdzekļus, kuru izmēritie lielumi mazāk nekā pēc trīs brīvā paātrinājuma cikliem vai pēc 8.2.2. punkta b) apakšpunkta 2. daļas ii) apakšdaļā norādītajiem tīrīšanas cikliem ir daudz zemāki nekā robežvērtības.

8.2.3. Testa aprīkojums.

Transportlīdzekļa emisijas pārbauda, izmantojot iekārtas, kas paredzētas, lai precīzi noteiktu, vai robežvērtības atbilst noteiktajām vai tām, kuras norādījis ražotājs.

- 8.2.4. Ja EK tipa apstiprināšanas laikā konstatē, ka transportlīdzekļa tips neatbilst šajā direktīvā noteiktajām robežvērtībām, dalībvalstis var noteikt augstākas robežvērtības minētā tipa transportlīdzeklim, pamatojoties uz apliecinājumu, kuru iesniedzis ražotājs. Tās tūlīt par to informē Komisiju, un tā, savukārt, informē pārējās dalībvalstis.

(*) OV L 76, 9.3.1970., 1. lpp.

(**) OV L 350, 28.12.1998., 1. lpp.

(***) OV L 190, 20.8.1972., 1. lpp.

(****) OV L 44, 16.2.2000., 1. lpp.”